Opinie

Opinie: Ook burgers moeten mee hun verantwoordelijkheid opnemen

Opinie

“De Green Deal, de Blue Deal en de natuurherstelwet zijn niet uitsluitend de verantwoordelijkheid van de boeren. Wij allemaal moeten dat aanpakken”, schrijft Annick Hollebeke, VILT-lezer en Velt-vrijwilliger. “Het boerenprotest houdt mij enorm bezig, de discussie wordt steeds veel te eng gevoerd tussen landbouw en natuur. Ook burgers moeten mee hun verantwoordelijkheid opnemen.”

7 FEBRUARI 2024 – LAATST BIJGEWERKT OM 7 FEBRUARI 2024 15:06

Lees meer over:
boerenprotest
natuur

Waarom wordt in het huidige boerenprotest de volledige frustratie afgewenteld op de natuur? Waarom kunnen die beide bondgenoten, die allebei zo sterk onder druk staan, niet samen voor hun rechten opkomen? Al eeuwen leven boeren en natuur in symbiose, geen grondgebonden landbouw zonder natuur. Water, grond, gezond bodemleven en bestuivers zijn essentieel om gezonde voeding te produceren. Waar voedselproductie de natuur niet nodig heeft, wordt landbouw een industriële activiteit zoals kweekvlees of grote serres op beton, waar glasgroenten op substraat gekweekt worden in verwarmde en verlichte serres. Waar computermodellen temperatuur en licht permanent optimaal regelen. Deze vorm van voedselproductie hoort thuis op een industrieterrein.

De natuur heeft recht op meer ruimte, meer groen, meer spontane ontwikkeling. Maar waarom moet dat steeds gezocht worden in het landbouwareaal? Dagelijks verdwijnen nog steeds meerdere hectaren openbare ruimte om er huizen op te bouwen en wegen aan te leggen. En nog steeds heeft elke particulier het recht om alle bomen, hoe groot, mooi en waardevol ze ook zijn te laten kappen als ze op maximaal 15 meter van het huis staan.

Groen in leefomgeving

We zien in ijltempo het groen in onze leefomgeving verdwijnen. Tuinen worden gebouwen met enorme verharde opritten en een stukje kunstgazon. Open ruimte worden winkelcentra met grote parkeerterreinen, verhard en zonder groen. Elke parking zou grote monumentale bomen moeten hebben en afgezet moeten worden met heggen en hagen. Nieuwe verkavelingen worden uitgetekend en de grensafscheidingen bestaan uit dure doodse materialen.

> **Mochten wij particulieren, terug proberen om in onze eigen tuinen groenten en fruit te kweken, dan zou het respect voor de boeren zeker stijgen. Dan zouden we zelf ervaren hoe arbeidsintensief en kwetsbaar voedselproductie is**
>
> Annick Hollebeke

nieuws

Stagneert de verharding in Vlaanderen?

24 MEI 2023

Hoe waardevol, in het kader van de natuurherstelwet, zou het zijn mochten alle tuinen levende, groene grensafsluitingen hebben. Mochten alle tuinen fruitbomen, bessenstruiken en doorlevende kolen hebben. Mochten wij particulieren, terug proberen om in onze eigen tuinen groenten en fruit te kweken, dan zou het respect voor de boeren zeker stijgen. Dan zouden we zelf ervaren hoe arbeidsintensief en kwetsbaar voedselproductie is.
In het kader van meer welzijn in onze verstedelijkte omgeving, stelt de Nederlandse professor Konijnendijk de vuistregel 3-30-300. Elk huis heeft zicht op minstens 3 bomen, elke buurt heeft een bladerdek van minstens 30 procent en elke burger heeft toegang tot een park of een groene ruimte op minstens 300 meter. Mochten we dit realiseren in ons dichtbevolkte en dichtverharde Vlaanderen, dan zou de natuur daar al veel beter mee zijn.

> **De natuur heeft recht op meer ruimte, meer groen, meer spontane ontwikkeling. Maar waarom moet dat steeds gezocht worden in het landbouwareaal**
>
> Annick Hollebeke

Er is heel wat stikstofdepositie vanuit de landbouw. Maar ook andere sectoren zijn schuldig. Stop alle woonuitbreidingszones vol te bouwen. Zorg dat die percelen beschikbaar komen voor kleine bioboeren. Landbouw is nu een kwestie van grote boerderijen met een groot machinepark. We kampen met een enorme overproductie, zeker in de veeteelt, die tegen dumpingprijzen richting buitenland verdwijnt. Maar groenteteelt kan op enkele hectaren. Voedsel hoeft geen vele kilometers af te leggen vooraleer de eindconsument te bereiken. Zorg dat kleine boerderijen kunnen blijven en zorg dat zij hun producten rechtstreeks kunnen verkopen aan de consument.
Landbouwgrond kan niet langer meer verkocht worden aan particulieren om er een villa met wat paarden op zetten. Een boerderij wordt aan een boer verkocht. Op vruchtbare grond worden geen nieuwe huizen, nieuwe boerderijen, nieuwe glazen serres, megakoeienstallen, sportterreinen gebouwd. Vruchtbare grond wordt nog uitsluitend gebruikt om groenten en andere landbouwgewassen op te telen. Grondspeculatie wordt tenietgedaan en zo wordt landbouwgrond terug betaalbaar voor jonge boeren. Voor boeren die ook kleinschalig willen werken.
De Green Deal, de Blue Deal en de natuurherstelwet zijn geen uitsluitende verantwoordelijkheid van de boeren. Wij allemaal moeten dat aanpakken. Wij allemaal moeten bereid zijn om natuur in zijn vele facetten meer ruimte te geven. En dan kunnen boeren, burgers en natuur terug in symbiose leven.

Met dit opiniestuk wil de auteur een bijdrage leveren aan het maatschappelijk debat. De auteur schrijft in eigen naam en is verantwoordelijk voor de inhoud van de tekst.

De Auteur
Annick Hollebeke is economist van opleiding en gepassioneerd tuinier. Ze heeft zich omgeschoold tot herborist en werkt reeds meerdere jaren als vrijwilliger voor Velt, docent Ecologische Tuinen.

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

---

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |
Privacy policy
Copyright
Cookie Policy
Cookie instellingen aanpassen

Crafted by Brigada